

Sygn. akt VIII C 1228/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach VIII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Grzegorz Szyba

Protokolant sekretarz sądowy Piotr Kukulski

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2018 roku w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. Z.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz B. Z. kwotę 7317,10 zł (siedem tysięcy trzysta siedemnaście złotych dziesięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lipca 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1332,45 zł (tysiąc trzysta trzydzieści dwa złote czterdzieści pięć groszy) tytułem kosztów procesu;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. nakazuje pobrać od Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 202,49 zł (dwieście dziewięć złotych czterdzieści dziewięć groszy) tytułem kosztów sądowych;

IV. z zasądzonemu w punkcie I wyroku roszczenia nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 165,67 zł (sto sześćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt siedem groszy) tytułem kosztów sądowych;

SSR Grzegorz Szyba

Sygn. akt VIII C 1228/17

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym do w dniu 17 lipca 2017 roku B. Z. domagał się od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 13 294,01 zł (trzydzieści tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote i jeden grosz) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 lipca 2017 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 2 marca 2017 roku jego samochód marki S. (...) o nr rej. (...) uległ uszkodzeniu na skutek kolizji drogowej z dwoma innymi pojazdami. Sprawcą zdarzenia był kierujący pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) R. M., który w dacie jej zaistnienia ubezpieczony był w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. W związku ze zdarzeniem powód poniósł szkodę, która została wyceniona przez prywatnego rzeczoznawcę na kwotę 47 800 zł. W wyniku zdarzenia z dnia 02 marca 2017 roku samochód uległ zniszczeniu, co spowodowało, że powód poniósł dodatkowe koszty: holowania pojazdu, jego załadunku i rozładunku, wypożyczenia auta zastępczego, przygotowania uszkodzonego samochodu do oględzin, demontażu wybranych elementów, parkingu na łączną kwotę

13 781,17 zł. Uszkodzeniu uległ także telefon komórkowy marki (...) 16 Gb. Powód w pozwie domaga się zwrotu kwoty 2 777 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony telefon komórkowy, kwoty 250 zł za sporządzenie prywatnej ekspertyzy oraz kwoty 17,00 zł za zaświadczenie z policji. Na dochodzoną pozwem kwotę 13 294,01 zł złożyły się: kwota 8 600 zł z tytułu różnicy pomiędzy wartością samochodu określoną przez rzeczoznawcę powoda a kwotą rzeczywiście wypłaconą przez pozwanego, kwota 2 777,00 zł tytułem uszkodzenia telefonu, kwota 17 zł z tytułu opłaty za zaświadczenie wydane przez policję, kwota 250 zł jako koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy przez powoda oraz kwota 1 650,10 zł z tytułu kosztów najmu samochodu zastępczego i parkingu.

Towarzystwo (...) S.A z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany przyznał, że w wyniku zdarzenia drogowego w dniu 02 marca 2017 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) o numerze rej. (...) należący do powoda oraz że szkoda została zgłoszona do pozwanego jako do podmiotu, który ponosi odpowiedzialność za skutki zaistniałego zdarzenia. Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, które zakończyło się przyjęciem odpowiedzialności co do zasady i wypłatą na rzecz pokrzywdzonego kwoty 24 050 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe, kwoty 270,60 zł tytułem zwrotu kosztów holowania, kwotę 11 860,47 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, kosztów parkowania pojazdu oraz przygotowania pojazdu do oględzin. Pozwany odmówił wypłaty odszkodowania za uszkodzony telefon (...) (k. 36-41).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02 marca 2017 roku około godziny 10:15 w miejscowości K. doszło do zdarzenia drogowego w którym brały udział trzy pojazdy, tj. O. (...) o nr rej. (...), S. (...) o nr rej. (...) oraz O. (...) o nr rej. (...). Sprawcą zdarzenia okazał się kierujący pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...), który jadąc drogą K-74 w kierunku miejscowości K. najechał na stojącego na tym pasie ruchu pojazdu marki S. w wyniku czego kierujący samochodem marki S. najechał na tył stojącego przed nim pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...). W wyniku zdarzenia uległy zniszczeniu tył pojazdu powoda, dach, błotnik, tylne drzwi oraz zderzak przedni.

(dowód: akta szkodowe k. notatka z Komisariatu Policji w S. k. 32, notatka informacyjna o zdarzeniu k. 28, zeznania powoda k. 74v-75).

W dniu 25 kwietnia 2017 roku powód zlecił rzeczoznawcy samochodowemu mgr inż. J. W. prowadzącemu Biuro Usług (...) sporządzenie prywatnej wyceny wartości samochodu marki S. (...) o nr rej. (...). Rzeczoznawca oszacował wartość szkody w pojeździe powoda na kwotę 47 800 zł. Za wykonanie wyceny pojazdu S. rzeczoznawca wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 250 zł.

(dowód: prywatna wycena drogowa k. 14-16, faktura VAT nr (...) r. k. 17)

B. Z. zakupił samochód marki S. XV w 2017 roku jako pojazd nieuszkodzony, sprawny z przebiegiem około 180 tys. km. W wyniku kolizji pojazd powoda uległ niemal całkowitemu zniszczeniu. B. Z. w okresie od dnia 02 marca 2017 roku do dnia 16 maja 2017 roku korzystał z samochodu zastępczego. W dniu zdarzenia nie posiadał innego samochodu. W tym celu zawarł z Przedsiębiorstwem Handlowo-Usługowym (...) siedzibą w C. umowy najmu samochodu zastępczego. Korzystał także z zaproponowanego przez firmę (...) parkingu, na którym przechowywał uszkodzony samochód marki S. (...). W okresie od 02 marca 2017 roku do dnia 12 marca 2017 roku oraz w okresie od 12 marca 2017 roku do 26 marca 2017 roku powód korzystał z samochodu zastępczego marki V. (...) o nr rej. (...). Czynnosc najmu za samochód zastępczy przez ten okres wynosił 215 zł brutto za każdą dobę (174,80 zł netto). W okresie od 26 marca 2017 roku do 16 maja 2017 roku powód korzystał z samochodu zastępczego marki S. (...) o nr rej. (...). Czynnosc najmu za samochód zastępczy wynosił 140 zł brutto za każdą dobę (114 zł netto). Powód z tytułu wypożyczenia samochodu zastępczego poniósł łącznie koszty na kwotę 12 311,32 zł, z tytułu kosztów parkingu (przechowywanie wraku pojazdu S.) kwotę 922,50 zł, koszty holowania z miejsca zdarzenia rozładunku i załadunku w łącznej kwocie 270,60 zł oraz koszty przygotowania samochodu do oględzin w kwocie 276,75 zł. Całkowity koszt poniesionych przez powoda kosztów wynikający z faktur VAT o numerach: (...) z dnia 02 marca 2017 roku, 5/03/2017 z dnia 12 marca 2017 roku, 3/04/2017 z dnia 7 kwietnia 2017 roku, 9/04/2017 z dnia 21 kwietnia 2017 roku, 6/05/2017 z dnia 8 maja 2017 roku, 9/05/2017z 16 maja 2017

roku z tytułu wypożyczenia samochodu zastępczego, parkingu, holowania, załadunku i rozładunku z miejsca zdarzenia oraz koszt przygotowania samochodu do oględzin wyniósł **13 781,17 zł**.

(dowód: -faktura nr (...) dnia 02 marca 2017r. do umowy najmu samochodu za okres od dnia 02.03.2017r. do dnia 12.03.2017r. k. 53-54 -faktura VAT nr (...) z dnia 12 marca 2017 roku do umowy najmu samochodu za okres od dnia 12 marca 2017 roku do dnia 26 marca 2017 roku na kwotę 3 010,06 zł k. 24-25, -faktura VAT nr (...) z dnia 07.04.2017 r. do umowy najmu z dnia 26.03.2017 r. do dnia 07.04.2017 roku na kwotę 2 402,19 zł. k. 22-23, -faktura VAT nr (...) roku z dnia 21.04.2017 r. do umowy najmu samochodu za okres od dnia 07.04.2017 roku do 21.04.2017 roku na kwotę 2135,28 zł k. 20-21, -faktura VAT nr (...) roku z dnia 08.05.2017 roku do umowy najmu samochodu za okres od dnia 21.04.2017 roku do dnia 08.05.2017 roku na kwotę 2 592,84 zł k. 18-19, - faktura VAT nr (...) z dnia 16.05.2017 r. do umowy najmu samochodu za okres od dnia 08.05.2017 r. do dnia 16.05.2017 r. na kwotę 1 220,16 zł k. 58-59, oświadczenie powoda k. 31, zeznania powoda k.74).

W wyniku zdarzenia z dnia 02 marca 2017 roku uszkodzeniu uległ także telefon (...), który w chwili zdarzenia znajdował się na przednim fotelu. Zakupiony został przez powoda w 2016 roku na podstawie ustnej umowy od osoby prywatnej przez stronę internetową – serwis (...) za kwotę 2 950 zł. Był to telefon re-fabrykowany, zakupiony bez pudełka, instrukcji ani dowodu zakupu. Uszkodzeniu uległ wyświetlacz oraz płyta główna. Według sporządzonej ekspertyzy cena naprawy przewyższa wartość nowego telefonu i wynosi ok. 3 199 zł. Wskazana przez powoda kwota 2 777 zł to koszt zakupu nowego telefonu.

(dowód: oświadczenie powoda k. ekspertyza G. (...))k. zaświadczenie KP w S. k. 32).

Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ustalił wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym bezpośrednio przed zaistnieniem kolizji drogowej z dnia 2 marca 2017 roku na kwotę 39.200 zł. Kwota ta obejmuje wartość wraku pojazdu ustalona na podstawie aukcji internetowej na kwotę 15 150,00 zł i wysokość szkody w przedmiotowym pojeździe na kwotę 24 050 zł i w takiej też wysokości należność ta została na podstawie decyzji z dnia 21 kwietnia 2017 r. wypłacona. Pozwany w całości wypłacił na rzecz powoda kwotę 270,60 zł z tytułu holowania, załadunku i rozładunku samochodu marki S. (...). Na mocy decyzji z dnia 22 maja 2017 roku i z dnia 14 kwietnia 2017 roku Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wypłaciło na rzecz powoda kwotę **11 860,47 zł** z tytułu kosztów najmu samochodu zastępczego i kosztów parkingu wynikających z faktur VAT o numerach (...) oraz kwotę **276,75 zł** przygotowania pojazdu do oględzin wynikającą z faktury VAT nr (...). Pozwany wypłacając odszkodowanie z faktur (...) zakwestionował wysokość stawki najmu pojazdu zastępczego z kwoty 215 zł brutto do kwoty 140 zł brutto. Korekta stawki była związane faktem że w dniu 3 marca 2017 roku pozwany poinformował powoda o możliwości najmu pojazdu zastępczego w kwocie 140 zł brutto a nie w kwocie 215 zł brutto na dobę. Pozwany odmówił wypłaty odszkodowania do kwoty 1 650,10 zł.

(dowód: pismo Towarzystwa (...) S.A. z dnia 17.03.2017 roku k. 44, pismo Towarzystwa (...) S.A. z dnia 12.04. 2017 roku k.47, pismo Towarzystwa (...) S.A. z dnia 03.03.2017 roku k. 59, pismo Towarzystwa (...) S.A. z dnia 06.04.2017 roku k. 60 pismo Towarzystwa (...) S.A. z dnia 14.04.2017 roku k. 61 pismo Towarzystwa (...) S.A. z dnia 22.05.2017 roku k. 62). akta szkodowe k.65) .

Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. odmówiło wypłaty odszkodowania za uszkodzony telefon (...). W dniu 06 marca 2017 roku pozwany przeprowadził oględziny telefonu komórkowego. W jego ocenie fakt uszkodzenia telefonu nie został potwierdzony przez uczestników postępowania. Zgromadzona dokumentacja nie potwierdza, że uszkodzenie telefonu nastąpiło wskutek kolizji. Pozwany zakwestionował sposób zabezpieczenia telefonu.

(dowód: pismo Towarzystwa (...) S.A. z dnia 10.04.2017 roku k. 64, akta szkodowe nr (...),. 65),

Wartość samochodu S. (...) o nr rej. (...) w stanie nieuszkodzonym według stanu na dzień 02.03.2017 roku ustalono w oparciu o program do wyceny wartości rynkowych InfoEkspert. Wyliczenie wartości bazowej pojazdu w oparciu o

wspomniany system na dzień 02 marca 2017 roku wynosiła 56 500 zł brutto. Ustalenie wartości pojazdu na dzień szkody nastąpiło w oparciu o korekty ujemne: za stan utrzymania, dbałość – 3% (-1554 zł), za wielość właścicieli – 2% (1036 zł) za stan ogumienia (-449 zł), za przebieg ponadnormatywny (-10432 zł) uprzednie naprawy pokolizyjne – 10% (- 5181 zł) oraz w oparciu o korekty dodatnie: za wyposażenie dodatkowe (3118 zł) oraz za pierwszą rejestrację 2625 zł. Wartość rynkowa nieuszkodzonego pojazdu marki S. (...) na dzień 02 marca 2017 roku wynosi **43. 600 zł.**

Uśredniona stawka wynajmu dla segmentu D bez stawek firm ubezpieczeniowych określona została na kwotę 194,75 zł/ dobę netto. Uśredniona stawka dla wynajmu pojazdu zastępczego z firm Ubezpieczeniowych dla segmentu D to kwota 125 zł/dobę dla okresu wynajmu powyżej 21 dni Najniższa oferowana stawka w firmach poza grupami Ubezpieczycieli to kwota 140 zł/dobę – natomiast najwyższa stawka to kwota 250 zł/dobę. Stawka wynajmu pojazdu zastępczego przez powoda B. Z. w kwocie 174,80 zł /dobę netto oraz 114 zł/dobę netto była niższa od stawki średniej dla segmentu D stosowanej na terenie województwa (...) w okresie zdarzenia z 2017 roku.

(dowód: opinia biegłego mg. Inż. K. T. k. 79-86).

Ustalenie wartości należącego do powoda telefonu (...)w stanie nieuszkodzonym na dzień szkody nastąpiło w oparciu o analizę archiwaliów ofert rynkowych dla obiektów o takich samych parametrach techniczno - eksploatacyjnych właściwego producenta tej samej marki. Dokonano oszacowania wartości w oparciu o poziom i zakres cen ofertowych od 1650 zł do 2169 zł netto, żywotności efektywnej oraz eksploatacji na ok. 2-3 lata. Stopień ogólnego zużycia urządzenia oceniony został na ok. 20%, średnią wartość urządzenia tego typu przyjęto na poziomie ok. 1900 zł. Ustalono wartość telefonu (...)w stanie nieuszkodzonym na dzień szkody tj. 02 marca 2017 roku na kwotę 1 000 zł. Z kolei wartość uszkodzonego telefonu została oszacowana na poziomie 550 zł. Ponieważ urządzenie było niewiadomego pochodzenia oraz nie było objęte obowiązkiem naprawy w autoryzowanym serwisie producenta jak również nieznanymi były jego wiek i stan techniczny, nie można w oszacowaniu uwzględnić kosztów naprawy serwisowej autoryzowanego serwisu producenta. Należało zatem dokonać analizy kosztów naprawy w warunkach pozaserwisowych, które są wielokrotnie niższe i koszt naprawy wyświetlacza kształtował się na poziomie Ok. 300 zł.

(dowód opinia biegłego mgr inż. A. Z. k. 102-112)

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie były w przeważającej części bezsporne i wynikały z dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana w toku procesu. Sąd dokonał również ustaleń faktycznych w oparciu o dowód z przesłuchania stron, na zasadzie art. 302 § 1 k.p.c. ograniczonego do przesłuchania powoda. Zeznaniami B. Z. (k.74-76) na okoliczność wysokości odszkodowania należnego powodowi Sąd dał wiarę w całości jako wyczerpującym, pełnym i logicznym, jak również zbieżnym z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie oraz niekwestionowanym przez stronę pozwaną. W szczególności sąd dał wiarę tym zeznaniom w zakresie tego, że w wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległ opisany w pozwie telefon. Treść tych zeznań znalazła bowiem częściowe potwierdzenie w dokumentach: ekspertyzie (k. 30), z której wynika, że do naprawy został przedstawiony opisany w pozwie model telefonu w stanie uszkodzonym, piśmie Policji z dnia 26 kwietnia 2017 roku (k. 32), z którego wynika, że według oświadczenia powoda telefon uległ uszkodzeniu właśnie podczas zdarzenia drogowego z dnia 2 marca 2017 roku. Sam charakter zdarzenia, jego skutki były również tego rodzaju, że nie wykluczają że doszło wówczas do uszkodzenia telefonu tak jak zeznał powód. Również w zakresie poniesienia przez powoda kosztów uzyskania zaświadczenia od Policji w kwocie 17 zł brak było podstaw do kwestionowania prawdziwości zeznań.

Sąd oparł swe ustalenia głównie na opinii biegłego rzeczoznawcy samochodowego mg inż. K. T. (k. 79-86) i opinii biegłego z zakresu zagadnień środków technicznych i mienia ruchomego , maszyn i urządzeń mgr inż. A. N. (k. 102-112) . Opinie były jasne, zupełne, uwzględniały cały materiał dowodowy. Strony nie zakwestionowały wniosków zawartych w tych opiniach.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo B. Z. przeciwko Towarzystwu (...) S.A. zasługiwało w części na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

W niniejszej sprawie bezspornym był fakt, iż stanowiący własność powoda samochód S. (...) o nr rej. (...) uległ uszkodzeniu na skutek kolizji drogowej z dnia 02 marca 2017 roku, a pojazd sprawcy zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Towarzystwie (...) S.A. w W.. Zatem stosownie do art. 822 § 1 k.c. obowiązkiem ubezpieczyciela było wypłacenie odszkodowania w kwocie odpowiadającej uszczerbkowi majątkowemu jakiego doznał z tego tytułu poszkodowany powód.

Przedmiotem sporu pozostawała kwestia wysokości należnego powodowi odszkodowania, w tym przede wszystkim wartość pojazdu marki S. (...) w stanie nieuszkodzonym bezpośrednio przed zaistnieniem szkody z dnia 02 marca 2017 roku. Pozwany stał na stanowisku, że dokonując wypłaty na rzecz powoda kwoty 24. 050,00 zł przy uwzględnieniu kwoty 15 150 zł uzyskanej ze sprzedaży wraka pojazdu zaspokoił w całości roszczenie B. Z..

W zakresie kosztów związanych z wynajmem samochodu zastępczego, sporna pozostawała kwestia ustalenia rynkowej stawki najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie S. (...) na rynku lokalnym właściwym dla zamieszkiwania powoda w okresie objętym pozwem. Z tytułu zwrotu kosztów holowania uszkodzonego pojazdu, załadunku i rozładunku uszkodzonego pojazdu, wypożyczenia auta zastępczego, przygotowania uszkodzonego samochodu do oględzin, demontażu wybranych elementów, parkingu uszkodzonego samochodu powód domagał się kwoty 13 781,17 zł. Pozwany Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wypłaciło powodowi kwotę 12 131,07 zł. Sporna pomiędzy stronami pozostawała kwota 1 650,10 zł wynikająca według pozwanego z błędnie przyjętej stawki najmu pojazdu zastępczego przez powoda w kwocie 215,00 zł/brutto na dobę (174,80 zł netto) zamiast 140 zł/brutto na dobę (114 zł netto).

Spór pomiędzy stronami dotyczył również wypłaty odszkodowania za szkodę w telefonie (...). Powód domagał się kwoty 2 777 zł, pozwany odmówił wypłaty odszkodowania uzasadniając swoje stanowisko brakiem odpowiedniego zabezpieczenia telefonu przed ewentualną zmianą położenia.

Sporna pozostawała także kwestia poniesienia przez pozwanego kosztów wydania zaświadczenia - 17, 00 zł oraz kosztów sporządzenia opinii przez prywatnego rzeczoznawcę w kwocie 250 zł.

Zważyć należy, że wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego świadczonego z tytułu ubezpieczenia OC jest określona granicami odpowiedzialności cywilnej posiadacza, kierowcy samochodu. Do rozstrzygnięcia o odszkodowaniu ubezpieczeniowym przy ubezpieczeniu OC koniecznym jest sięgnięcie do ogólnych reguł kodeksu cywilnego odnoszących się do zakresu odszkodowania, w szczególności do przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z treścią tego przepisu „zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone”. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego (por. np. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, opubl. OSP 2002, z. 7-8, poz. 103, czy uchwałę z dnia 21 marca 2003 r., III CZP 6/03, opubl. OSNC 2004, z. 1, poz. 4). Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, jak podkreśla Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (por. np. uzasadnienia wyroku z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl. czy wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl.).

B. Z. jako poszkodowany w wyniku kolizji drogowej z dnia 2 marca 2017 roku nie wywodził swych praw w stosunku do pozwanego ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia, lecz jako poszkodowana osoba trzecia dochodził roszczeń odszkodowawczych od odpowiedzialnego cywilnie właściciela pojazdu, którego ruch był przyczyną wypadku. Ponieważ osoba ta podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu, a prawo polskie przyznaje poszkodowanemu tzw. *actio directa*, powód był uprawniony do skierowania roszczenia bezpośrednio do Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W., w którym odpowiedzialność swoją ubezpieczył właściciel przedmiotowego pojazdu.

Ustalając wartość samochodu marki S. o nr rej. (...) w stanie nieuszkodzonym według stanu na dzień 2 marca 2017 roku, z uwzględnieniem korekt jak również przeciętne stawki najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdu marki S. (...) na terenie województwa (...) Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej mgr inż. K. T.. Zawiera ona precyzyjne odpowiedzi na zadane pytania, strony jej nie kwestionowały. Należna powodowi kwota świadczenia od pozwanego z tytułu szkody całkowitej w pojeździe wynosiła zatem kwotę 4.400 zł (43.600 zł – 24.050 zł – 15.150 zł = 4.400 zł). Natomiast stawka wynajmu pojazdu zastępczego przez powoda w kwocie 174,80 zł/dobę netto była niższa od stawki średniej dla segmentu D stosowanej na terenie województwa (...) w okresie zdarzenia z dnia 2 marca 2017 roku. Zatem kwestionowana przez pozwanego Towarzystwo (...) S.A z siedziba w W. kwota 1 650,10 zł powinna być wypłacona na rzecz powoda. Powód w pozwie domagał się kwoty 13 781,17 zł z tytułu kosztów wypożyczenia samochodu zastępczego, parkingu, holowanie załadunku i rozładunku wypłacił powodowi kwotę 12 131,07 zł. (13 781,17 – 12 131,07 zł = 1650,10 zł). Zasadna w ocenie Sądu jest wypłata na rzecz powoda kwota 1 650,10 zł.

Podobnie jak wnioski zaprezentowane w opinii biegłego mgr inż. K. T., również opinia biegłego mgr inż. A. N. w zakresie ustalenia wartości uszkodzonego w wyniku zdarzenia telefonu nie była kwestionowana przez strony.

W ocenie sądu należało również uwzględnić żądanie zasądzenia kwot 250 zł (za prywatną opinię) i 17 zł za wydanie zaświadczenia. Faktyczne poniesienie opłaty 17 zł wynika z zeznań powoda. Co do kwoty 250 zł za prywatną opinię, to sąd nie podzielił zastrzeżeń strony pozwanej co do tego, że opinia ta była niejasna, nienależycie uzasadniona i że w związku z tym koszty te nie powinny być przyznane. W załączonej do pozwu ekspertyzie przedstawiono wszystkie elementy składające się na wyliczoną wartość pojazdu. Należy zwrócić uwagę, że wycena przeprowadzona przez służby pozwanego na potrzeby rozliczenia szkody nie zawiera znacznie obszerniejszego uzasadnienia wyliczonej kwoty, którego pozwany wymaga od prywatnego rzeczoznawcy.

Mając zatem na względzie powyższe, Sąd uwzględnił powództwo w części i zasądził w oparciu o art. 805 §1 i 2 pkt 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 i 4 k.c. od (...) S.A. w W. na rzecz B. Z. kwotę 7.317,10 zł, natomiast oddalił powództwo w pozostałej części jako bezzasadne. Na zasądzoną kwotę złożyły się:

- 4.400 zł z tytułu szkody w pojeździe;
- 1650,10 zł z tytułu brakującej części należności za wynajem pojazdu zastępczego;
- 1000 zł z tytułu zniszczenia telefonu;
- 250 zł jako koszt prywatnej ekspertyzy powoda;
- 17 zł jako koszt zaświadczenia wystawionego przez Policję.

Sąd orzekł o odsetkach od zasądzonej kwoty 7.317,10 zł zasądzając je na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 817 § 1 k.c. w wysokości odsetek ustawowych od dnia 01 lipca 2017 roku zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

Orzeczenie w zakresie kosztów procesu oparto o przepis art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. informacje o jednostce

Koszty procesu, które poniósł powód w niniejszej sprawie wynoszą łącznie 5 382 zł, na które złożyły się: kwota 665 zł z tytułu opłaty od pozwu, kwota 3.600 zł z tytułu wynagrodzenia adwokata (art. 98 § 3 kpc w zw. z § 2 pkt.

4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 poz. 1800), kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (art. 1 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (tekst jedn. Dz.U. 2016 poz. 1827) i kwota 300 i 800 zł tytułem zaliczki na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego (k. 77-79). Z kolei pozwany poniósł w niniejszej sprawie koszty procesu w łącznej kwocie 3.617 zł na które złożyły się: kwota 3.600 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego (art. 98 § 3 kpc w zw. z art. 99 kpc i § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 poz. 1804), kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Mając zatem na uwadze okoliczność, iż zgłoszone przez powoda żądanie pozwu zostało uwzględnione w części, tj. w 55% ($7\,317,10\text{ zł} / 13\,294,01\text{ zł} \times 100\% = 55\%$), zaś pozwany wygrał tym samym sprawę w 45%, w takich też częściach strony powinny zwrócić sobie nawzajem poniesione przez siebie koszty procesu. Daje to zatem po stronie powoda kwotę 2 960,10 zł ($5382 \times 55\% = 2\,960,10\text{ zł}$), zaś po stronie pozwanego kwotę 1 627,65 zł ($3\,617\text{ zł} \times 45\% = 1\,627,65\text{ zł}$). Po wzajemnym potrąceniu powyższych należności pozostaje kwota 1 332,45 zł ($2\,960,10\text{ zł} - 1\,627,65\text{ zł} = 1\,332,45\text{ zł}$), i taką też kwotę zasądzono od Towarzystwa (...) S.A., z siedziba w W. B. Z. tytułem kosztów procesu jak w punkcie I wyroku.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2016 poz. 623 z późn. zm.) stanowiącego, iż kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu oraz art. 113 ust. 2 pkt 1 cyt. ustawy stanowiącego, że koszty nieobciążające przeciwnika sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzonego na rzecz strony, której czynność spowodowała ich powstanie, Sąd nakazał z zasądzonego w punkcie I wyroku roszczenia ściągnąć od B. Z. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kielcach) kwotę 165,67 zł tytułem kosztów sądowych oraz nakazał pobrać od Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kielcach) kwotę 202,49 zł tytułem kosztów sądowych tymczasowo poniesionych z sum Skarbu Państwa. Na kwotę tę wynoszącą łącznie 368,16 zł złożyły się przyznane biegłemu A. N. wynagrodzenie za sporządzenie opinii pisemnej w sprawie w kwocie 668,16 zł, które tylko do kwoty 300 zł wypłacono z zaliczki zaksięgowanych pod poz. S. (...), zaś w pozostałej kwocie 368,16 zł wypłacono tymczasowo z sum Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kielcach) Zgodnie zatem z zasadami obowiązującymi przy zwrocie kosztów procesu, Sąd obciążył obowiązkiem zapłaty pozostałej do uregulowania kwoty 368,16 zł powoda i pozwanego w częściach, w jakich każda ze stron przegrała proces, co daje kwotę 165,67 zł po stronie B. Z. ($368,16\text{ zł} \times 45\% = 165,67\text{ zł}$) i kwotę 202,49 zł po stronie Towarzystwa (...) S.A. w W. ($368,16\text{ zł} \times 55\% = 202,49\text{ zł}$). Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie III i IV wyroku.

SSR Grzegorz Szyba